

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Mazniuc Victor împreună cu inculpatul Ciobanu Vasile și de către Ciobanu Maria, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei mun. Chișinău /sediul Rîșcani/ din 26 aprilie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Ciobanu Vasile XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 08.11.2016 – 26.04.2018 (prima instanță);
2. 28.05.2018 – 27.06.2018 (instanța de apel);
3. 09.08.2018 – 21.11.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 26 aprilie 2018 Ciobanu Vasile a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată s-a admis parțial, încasându-se în mod solidar de la inculpații Bîrcă Stanislav și Ciobanu Vasile în beneficiul părții vătămate Bucliș Ion suma de 8 950 lei cu titlu de despăgubire prin echivalent bănesc pentru prejudiciul patrimonial cauzat prin infracțiune și suma de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

S-a încasat de la inculpatul Ciobanu Vasile în beneficiul părții vătămate suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin aceeași sentință, a fost condamnat și inculpatul Bîrcă Stanislav, în privința căruia hotărârea în prezent nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Ciobanu Vasile având intenția comiterii unui act de huliganism, împreună cu Bîrcă Stanislav și o altă persoană în privința căreia cauza este disjungată(f.d. 204 v. II), la 23 iunie 2011, aproximativ la ora 01:00, aflându-se în curtea blocului locativ din

XXXXX, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând un cinism și obrăznicie deosebită, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, a iscat o altercație cu Bucliș Ion, iar ulterior l-a agresat, aplicându-i mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, după care, folosind un obiect înțepător pentru vătămarea integrității corporale, i-a aplicat o lovitură în regiunea spatelui, cauzându-i conform raportului de expertiză medico – legală nr. 1955/D din 12 august 2011, plagă înțepată în regiunea lombară, ce se califică ca vătămare corporală ușoară, excoriații pe suprafața posterioară a toracelui, echimoze cu excoriații pe față, hemoragia totală a patului unghial al degetelor 1, 5 piciorul drept, excoriații pe ambele gambe, ce se califică ca vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Ciobanu Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale și sănătății, de către mai multe persoane.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Mazniuc Victor împreună cu inculpatul Ciobanu Vasile, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Ciobanu Vasile să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 53 lit. g) coroborat cu art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, să fie liberat de răspunderea penală în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală, invocând că, probele cercetate nu confirmă întrunirea elementelor constitutive ale componentei de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, în special aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale de către inculpatul Ciobanu Vasile, declarațiile părții vătămate Bucliș Ion și ale martorilor Rotari Petru, Apostu Eric, Avram Violeta și Gori Sergiu nu confirmă pretinsa aplicare de către inculpatul Ciobanu Vasile a unui obiect pentru vătămarea integrității corporale; nu există un probatoriu referitor la proveniența plăgii înțepate în regiunea lombară a părții vătămate; nu a fost posibil de stabilit dacă plaga înțepată a fost produsă cu o parte componentă a armei personale a părții vătămate; nu există un probatoriu privitor la obiectul cu care ar fi putut fi cauzată plaga înțepată; la materialele cauzei nu este recunoscut și anexat în calitate de corp delict presupusul obiect, aplicat pentru vătămarea integrității corporale; cercetarea la locul faptei nu a depistat un obiect aplicat pentru vătămarea integrității corporale; nu există dovezi că un asemenea obiect ar fi fost aplicat de inculpatul Ciobanu Vasile; presupusul obiect pentru vătămarea integrității corporale nu este identificat în sentință; nu există dovezi că presupusul obiect pentru vătămarea

integrității corporale ar fi fost pregătit de cineva din timp sau în timpul săvârșirii acțiunilor huliganice; acuzațiile despre aplicarea unor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății aduse inculpatului Ciobanu Vasile sunt întemeiate exclusiv pe presupuneri, a mai invocat că poziția inculpatului Ciobanu Vasile are la bază și constatările procurorului privind absența în acțiunile sale a componentei de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 152 alin. (2) Cod penal, cu scoaterea sa de sub urmărire penală prin ordonanța adoptată la 28 martie 2014, la fel, prin mai multe hotărâri adoptate în acest proces penal, procurorul a constatat absența elementelor constitutive ale infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal - prin ordonanțele din 29 mai 2014, 31 mai 2014 și 10 aprilie 2015, inculpatul a recunoscut comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal, calificată ca mai puțin gravă și regretă sincer cele comise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Ciobanu Vasile este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, deși inculpatul Ciobanu Vasile nu și-a recunoscut vina în privința infracțiunii imputate și deși acesta invocă faptul că acțiunile sale urmează a fi calificate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a conchis că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a conchis că argumentele invocate de avocat și inculpatul în apel, au fost combătute prin sentința primei instanțe, în acest context, a considerat ca neîntemeiate alegațiile inculpatului Ciobanu Vasile precum că nu i-a aplicat nici o lovitură părții vătămate Bucliș Ion, or acestea se combat prin declarațiile părții vătămate Bucliș Ion, care a declarat că Ciobanu Vasile s-a apropiat pe la spate și i-a aplicat o lovitură; la fel, aceste circumstanțe sunt confirmate și prin declarațiile martorilor Rotari Petru, Apostu Eric, Avram Violeta și Gori Sergiu, care au dat declarații similare atât la etapa urmăririi penale, cât și în ședința de judecată a primei instanțe, a mai invocat că, declarațiile părții vătămate Bucliș Ion coroborează cu rezultatele confruntării cu inculpații Bîrcă Stanislav și Ciobanu Vasile, din declarațiile inculpaților Ciobanu Vasile și Bîrcă Stanislav, rezultă că între aceștia și partea vătămată a avut loc o altercație, în rezultatul căreia, părții vătămate Bucliș Ion i-au fost aplicate lovituri, declarații care coroborează cu cele ale părții vătămate Bucliș Ion, or acestea se combat prin declarațiile părții vătămate Bucliș Ion, care a declarat că Ciobanu Vasile s-a apropiat pe la spate și i-a aplicat o lovitură cu un obiect ascuțit, iar rezultatul aplicării loviturii este confirmat prin raportul de expertiză medico - legală nr. 1691/D din 13.07.2011 și prin raportul de expertiză medico - legală nr. 1955/D din 12.08.2011, prin care la partea vătămată Bucliș Ion s-au constatat leziuni corporale – plagă înțepată în

regiunea lombară, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii unui obiect înțepător, astfel, instanța de apel a indicat că circumstanțele enunțate combat alegațiile apelanților precum că „probele cercetate nu confirmă întrunirea elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, în special aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale de către inculpatul Ciobanu Vasile” și că „nu există probe referitor la proveniența plăgii înțepate în regiunea lombară a părții vătămate”.

Instanța de apel, a apreciat ca neîntemeiate argumentele apelanților precum că *nu a fost posibil de stabilit dacă plaga înțepată a fost produsă cu o parte componentă a armei personale a părții vătămate*, indicând că o asemenea sarcină nu a fost pusă în fața organului de urmărire penală, *nu există un probatoriu privitor la obiectul cu care ar fi putut fi cauzată plaga înțepată și că la materialele cauzei nu este recunoscut și anexat în calitate de corp delict în acest sens*, indicând că rapoartele de expertiză concluzionează existența plăgii respective, iar lipsa obiectului nu este echivalentă cu lipsa plăgii, cu atât mai mult cu cât partea vătămată a declarat că inculpatul Ciobanu Vasile s-a apropiat pe la spate și i-a aplicat o lovitură cu un obiect ascuțit.

La fel, instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate argumentele apărării privind recalificarea acțiunilor inculpatului Ciobanu Vasile în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, acestea fiind în contradicție cu ansamblul probelor care au fost cercetate, iar cât ține de afirmațiile părții apărării privind constatările procurorului privind absența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal prin ordonanțele din 29 mai 2014, 31 mai 2014 și 10 aprilie 2015, instanța de apel a indicat că acestea au fost anulate prin ordonanța procurorului Tricolici Nicolae din 10.06.2015.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Avocatul Mazniuc Victor împreună cu inculpatul Ciobanu Vasile, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei mun. Chișinău /sediul Buiucani/ din 26 aprilie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2018, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Ciobanu Vasile să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76, 53 lit. g) coroborat cu art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, să fie liberat de răspunderea penală în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală, invocând că:

- instanța de apel ilegal a reținut declarațiile inexistente ale părții vătămate care ar fi afirmat că inculpatul s-ar fi apropiat din spate și i-ar fi aplicat o lovitură cu un obiect ascuțit, declarații ale martorilor Rotari Petru, Apostu Eric, Avram Violeta și Gori Sergiu care ar confirma aceste presupuse circumstanțe;

- instanța de apel a ignorat sarcina imperativă a organului de urmărire penală stabilită prin art. 1, 19, 252, 254 Cod de procedură penală, indicând irelevantă imposibilitatea stabilirii dacă plaga înțepată a fost produsă cu o parte componentă a armei însăși părții vătămate, deoarece așa sarcină nu ar fi pusă în sarcina organului de urmărire penală;

- instanța de apel eronat a considerat că nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, aceasta fiind în contradicție cu prevederile art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală;

- sunt prezente circumstanțe atenuante:

- imoralitatea acțiunilor părții vătămate;

- recunoașterea parțială a vinovăției, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, căința sinceră;

- repararea benevolă a pagubei pricinuite;

- ilegal a fost reținută circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, prin ce s-a depășit limitele învinuirii;

- probele cercetate nu confirmă întrunirea elementelor constitutive ale componentei de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal în special aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale de către inculpatul Ciobanu Vasile; declarațiile părții vătămate Bucliș Ion și ale martorilor Rotari Petru, Apostu Eric, Avram Violeta și Gori Sergiu nu confirmă pretinsa aplicare de către inculpatul Ciobanu Vasile a unui obiect pentru vătămarea integrității corporale; nu există un probatoriu referitor la proveniența plăgii înțepate în regiunea lombară a părții vătămate; nu a fost posibil de stabilit dacă plaga înțepată a fost produsă cu o parte componentă a armei personale a părții vătămate; nu există un probatoriu privitor la obiectul cu care ar fi putut fi cauzată plaga înțepată; la materialele cauzei nu este recunoscut și anexat în calitate de corp delict presupusul obiect, aplicat pentru vătămarea integrității corporale; cercetarea la locul faptei nu a depistat un obiect aplicat pentru vătămarea integrității corporale; nu există dovezi că un asemenea obiect ar fi fost aplicat de inculpatul Ciobanu Vasile; presupusul obiect pentru vătămarea integrității corporale nu este identificat în sentință, decizie; acuzațiile despre aplicarea unor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății aduse inculpatului Ciobanu Vasile sunt întemeiate exclusiv pe presupuneri;

- poziția inculpatului Ciobanu Vasile are la bază și constatările procurorului privind absența în acțiunile sale a componentei de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 152 alin. (2) Cod penal, cu scoaterea sa de sub urmărire penală prin ordonanța adoptată la 28 martie 2014, la fel, prin mai multe hotărâri adoptate în acest proces penal, procurorul a constatat absența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal - prin ordonanțele din 29 mai 2014, 31 mai 2014 și 10 aprilie 2015, inculpatul a recunoscut comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal, calificată ca mai puțin gravă și regretă sincer cele comise;

5.2 Ciobanu Maria, neindicând nici un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2018, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Ciobanu Vasile să fie achitat, invocând că:

- inculpatul Ciobanu Vasile nu este vinovat, partea vătămată a scos arma și i-a amenințat cu moartea;

- partea vătămată văzând că este agresat urma să sune la poliție, să ceară ajutor de la vecini;

- partea vătămată să cheme poliția nu a reușit, dar să scoată arma din safeu a reușit;

- de la partea vătămată mirosea a alcool, el a apelat la poliție peste 3 zile, fiind fost polițist, a înscenat totul;

- nici în prima instanță, nici în instanța de apel, partea vătămată nu a indicat că a fost lovit de Ciobanu Vasile cu vre-un obiect;

- partea vătămată și avocatul său a cerut de la ea 12 000 lei, dacă dorește ca feciorul ei să fie eliberat;

- faptul că inculpatul a mai fost condamnat nu confirmă că este vinovat, el a încercat să ducă o viață decentă, nu intra cu nimeni în conflict, se caracterizează pozitiv;

- dosarul fiind închis în 2014 și reluat în 2016, ne fiind apărute noi circumstanțe, ne fiind atacată ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale;

- partea vătămată a condiționat conflictul, tot el a folosit arma, nu este nici un martor la caz.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Mazniuc Victor în numele inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat motivând prin faptul că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acestea sunt inadmisibile, din următoarele considerente.

7.1 Cu referire la recursul ordinar declarat de către Ciobanu Maria:

Potrivit art. 401 raportat la art. 421 Cod de procedură penală, pot declara recurs ordinar procurorul, inculpatul, partea vătămată, partea civilă și partea civilmente responsabilă, martorul, expertul, interpretul, traducătorul și apărătorul, orice persoană ale cărei interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau

printr-un act al instanței, iar în numele inculpatului, părții vătămate, părții civile și părții civilmente responsabile – și de către apărător sau reprezentantul lor legal.

Conform dispozițiilor art. 430 pct. 2) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să cuprindă: numele și prenumele recurentului, calitatea procesuală sau mențiune cu privire la persoana interesele căreia le reprezintă și adresă ei.

Potrivit acestor stipulări legale cererea de recurs poate fi depusă de către partea sau persoana împuternicită corespunzător, așa cum prevede art. 421 Cod de procedură penală, însă Ciobanu Maria, chiar și dacă este mama inculpatului, nu are calitate procesuală în cauza penală care îl vizează pe Ciobanu Vasile, din care motiv se reține că ea nu poate fi titular al dreptului de recurs ordinar.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. art. 429, 430 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului, or acesta nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute de art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

7.2 Cu privire la recursul ordinar declarat de către avocatul Mazniuc Victor împreună cu inculpatul Ciobanu Vasile:

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurenții indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunii și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Ce ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*” prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, Colegiul penal verificând probatoriul administrat în cauză

prin prisma opiniei recurentului, în sensul că nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, consideră că nu s-a confirmat în speța dată, argumentele recurentului invocate în recurs, sunt combătute prin motivele descrise atât în sentință(f.d. 166verso – 169 v. III) cât și în decizia instanței de apel(f.d. 209verso – 211 v. III), asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Colegiul penal reține, că este declarativ argumentul recurentului precum că instanța de apel eronat a considerat că nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, or, se constată că instanța de apel a examinat probele conform procesului – verbal al ședinței de judecată din instanța de apel din 27 iunie 2018(f.d. 203 – 205 v. III), care sunt descrise în decizie(f. d. 209verso – 210verso v. III), a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de apreciere a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt, pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat și corect din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate, examinate și verificate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine corect toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal menționează că, argumentul recurentului precum că instanța de apel ilegal a reținut declarațiile inexistente ale părții vătămate care ar fi afirmat că inculpatul s-ar fi apropiat din spate și i-ar fi aplicat o lovitură cu un obiect ascuțit, declarații ale martorilor Rotari Petru, Apostu Eric, Avram Violeta și Gori Sergiu care ar confirma aceste presupuse circumstanțe, nu poate fi acceptat, or, Colegiul penal constată că, la confruntarea dintre partea vătămată și inculpatul Ciobanu Vasile, potrivit procesului – verbal de confruntare din 28 iulie 2011(f.d. 212 – 213 v.I), partea vătămată la întrebarea ofițerului de urmărire penală a indicat următoarele: „..... *Constantin a apucat cu mâinile de țevă și trăgea la el dar eu la mine și am început să ne lovim reciproc cu mâinile și picioarele, în acel moment Vasile s-a apropiat de noi și mă lovea peste diferite părți ale corpului, el se afla mai mult în spatele meu, în timp ce Constantin ținea arma în mână fiind în fața mea, Vasile m-a lovit cu ceva ascuțit în spate după care am căzut jos și am văzut cum Constantin m-a mai lovit de câteva ori cu arma pe spate.*”

Mai mult, instanța de recurs apreciază critic argumentul apărării precum că, ilegal a fost reținută circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, prin ce s-a

depășit limitele învinuirii, în acest sens indicând că atât prima instanță în sentință(f.d. 169 vIII) cât și instanța de apel în decizia atacată(f.d. 211verso v.III) corect au stabilit circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, precizând că, inculpatul prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 07.03.2013 a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 4 ani și 6 luni închisoare, sentința fiind menținută de instanța de apel și de instanța de recurs ordinar(f.d. 211 – 214 v.I), astfel, Colegiul penal conchide că instanțele ierarhic inferioare, întemeiat și legal au constatat și stabilit circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Cât ține de alegațiile recurentului precum că, poziția inculpatului Ciobanu Vasile are la bază și constatările procurorului privind absența în acțiunile sale a componentei de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 152 alin. (2) Cod penal, cu scoaterea sa de sub urmărire penală prin ordonanța adoptată la 28 martie 2014, la fel, prin mai multe hotărâri adoptate în acest proces penal, procurorul a constatat absența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal - prin ordonanțele din 29 mai 2014, 31 mai 2014 și 10 aprilie 2015, inculpatul a recunoscut comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal, calificată ca mai puțin gravă și regretă sincer cele comise, Colegiul penal le apreciază ca declarative, or, ordonanțele din 28 martie 2014, 29 mai 2014, 31 mai 2014 au fost declarate nule prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 decembrie 2014 și dispusă reluarea urmăririi penale, iar ordonanța din 10 aprilie 2015 de scoatere de sub urmărire penală a învinuiților, a fost anulată prin ordonanța adjunctului procurorului sect. Buiucani mun. Chișinău din 10 iunie 2015.

Referitor la afirmațiile recurenților, că sunt prezente circumstanțe atenuante, Colegiul penal indică că sunt apreciate critic, or, nu s-a constatat imoralitatea acțiunilor părții vătămate în acțiunile sale de a se apăra fiind maltratată de mai multe persoane, nu s-a constatat nici căință sinceră sau mai mult recunoașterea vinovăției, inculpatul indicând în repetate rânduri că partea vătămată a inițiat conflictul și ei s-au apărat doar.

Mai mult, Colegiul penal, statuează că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția de menținere a sentinței prin care, la aplicarea pedepsei, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 84 Cod penal, de criteriile de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art. 16 alin. (4) Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, fiind reținută circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal –

săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel, Colegiul penal conchide că pedeapsa stabilită inculpatului Ciobanu Vasile este una corect individualizată, echitabilă și va atinge scopul pedepsei penale privind corectarea și reeducarea inculpatului.

7.3 În concluzie, Colegiul penal constată că decizia atacată este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare urmează a fi declarate inadmisibile, or, recursul declarat de către avocatul Mazniuc Victor împreună cu inculpatul este vădit neîntemeiate, iar recursul declarat de către Ciobanu Maria nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430 Cod de procedură penală.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Mazniuc Victor împreună cu inculpatul Ciobanu Vasile și de către Ciobanu Maria, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Ciobanu Vasile XXXXX**:

- de către avocatul Mazniuc Victor împreună cu inculpatul Ciobanu Vasile, ca fiind vădit neîntemeiat;

- de către Ciobanu Maria, recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 decembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor